

1. Zohar, Parshat Pekudei pp. 234b-235a

"את האורים" דנהרין, רזא דאספקלריאה דנהרא, ודא איהו גליפו דאתוון דשמא קדישא, ברזא דארבעין ותרין דבהו אתברון עלמין, והוו משקעין ביה. "ואת התומים" רזא דאינון אתוון דכלילן באתר דאספקלריאה דלא נהרא, ואיהי אתנהגא (ד"א אתנהרא) בע"ב אתוון גליפין דאינון רזא דשמא קדישא. וכלהו אקרון "אורים ותומים".

"The *urim*" – illuminating. The secret of the illuminating lens. These are the letters of the Holy Name, the secret of the 42 with which the world was created, these were engraved there. "And *tummim*" – The secret of the letters included in the place of the opaque lens, which conducts (or: illuminates) with 72 letters, the secret of the Holy Name. All of them together are called "the *urim* and *tummim*."

2. The garments of the kohanim

Michnasayim	Pants	Linen	All Kohanim
Ketonet	Tunic	Linen	All Kohanim
Avnet	Belt over ketonet	Linen, wool, colourful threads	All Kohanim (kohen gadol's may vary)
Migba'at / Mitznefet	Turban	Linen	All Kohanim (kohen gadol wraps differently)
Me'il	Tunic over avnet	Techelet wool	Kohen Gadol
Ephod	Vest over me'il	Woven of colourful threads	Kohen Gadol
Choshen	Breastplate on ephod	Woven of colourful threads	Kohen Gadol
Tzitz	Plate on forehead קודש לד'	Gold	Kohen Gadol

3. Shemot 28:38

והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ד':

The Choshen and its components

4. Shemot 28:6-12 (with JPS translation)

ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ד' על שתי כתפיו לזכרון:

They shall make the ephod of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen, worked into designs. It shall have two shoulder-pieces attached; they shall be attached at its two ends. And the decorated band that is upon it shall be made like it, of one piece with it: of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen.

Then take two lazuli stones and engrave on them the names of the sons of Israel: six of their names on the one stone, and the names of the remaining six on the other stone, in the order of their birth. On the two stones you shall make seal engravings—the work of a lapidary—of the names of the sons of Israel. Having bordered them with frames of gold, attach the two stones to the shoulder-pieces of the ephod, as stones for remembrance of the Israelite people, whose names Aaron shall carry upon his two shoulder-pieces for remembrance before the Lord.

5. Shemot 28:15-21 (with JPS translation)

ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אותו: רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ונהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלקה: והטור הרביעי תרשיש ושם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט:

You shall make a breastpiece of decision, worked into a design; make it in the style of the ephod: make it of gold, of blue, purple, and crimson yarns, and of fine twisted linen. It shall be square and doubled, a span in length and a span in width. Set in it mounted stones, in four rows of stones.

The first row shall be a row of carnelian, chrysolite, and emerald; the second row: a turquoise, a sapphire, and an amethyst; the third row: a jacinth, an agate, and a crystal; and the fourth row: a beryl, a lapis lazuli, and a jasper. They shall be framed with gold in their mountings.

The stones shall correspond [in number] to the names of the sons of Israel: twelve, corresponding to their names. They shall be engraved like seals, each with its name, for the twelve tribes.

6. Shemot 28:29-30 (with JPS translation)

וְנָשָׂא אֶהָרֶן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל לְבוֹ בָּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזָכְרוֹן לִפְנֵי ד' תָּמִיד: וְנָתַתְּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתְּמִימִים וְהָיוּ עַל לֵב אֶהָרֶן בָּבָאוּ לִפְנֵי ד' וְנָשָׂא אֶהָרֶן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לִפְנֵי ד' תָּמִיד:

Aaron shall carry the names of the sons of Israel on the breastpiece of decision over his heart, when he enters the sanctuary, for remembrance before the Lord at all times. Inside the breastpiece of decision you shall place the Urim and Thummim, so that they are over Aaron's heart when he comes before the Lord. Thus Aaron shall carry the instrument of decision for the Israelites over his heart before the Lord at all times.

Three Roles

7. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, נושאי הציץ והחושן, published in דברי הגות והערכה, pp. 189-190

שתי מטרות נפרדות ושונות הקציע להם הכתוב:
הציץ היה מרצה על הטומאות.

הציץ היה כולו קודש לד'.

הציץ היה נתון על מצחו של אהרן, כנגד מרכז השכל והדעת.

החושן היה על לב אהרן, מרכז האהבה והחיבה לישראל: כל שמות השבטים היו חרותים עליו, והכתוב קורא אותו חושן המשפט, משפט בני ישראל מסור היה לחושן.

הציץ היה פוסק שאלות באיסור והיתר, בטמא וטהור, בחייב ופטור...

החושן היה פוסק בשאלות ובעיות מסוג אחר לגמרי:

אעלה או לא אעלה?

אעלה, אלחם בשונא זה, או לא אעלה?...

שאלות אלו הנוגעות בבבת-עינה של כנסת ישראל היו נפסקות על ידי החושן שהיה על לב אהרן, לב כואב במכאובי עמו, לב מרגיש את צרת האומה, לב מצטער בצערם של ישראל....

וכלל היה בידינו במשך אלפי שנים של גולה ונדודים:

אותו הכהן שהיה לבוש בציץ הקודש, שהי' מרצה על הטומאה, שהיה פוסק בשיעור כתמים ובמקוואות, בעירובין ובשר בחלב, היה נשאל באורים ותומים. אותו הכהן היה גם פוסק וקובע מסמרים להלכה בכל הבעיות החמורות של "אעלה או לא אעלה", של מלחמה ושלום, של תקוה ויאוש, של יחסנו לאומות העולם ולשלטון...

8. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Klei haMikdash 5:3-7

וחייב כהן גדול לנהוג כבוד בעצמו, ולא יקל בעצמו עם שאר העם... לא יכנס לבית המשתה ולא לסעודה של רבים אפילו הם של מצוה, אבל הולך הוא אם רצה לבית האבל, וכשהוא הולך אינו הולך בערבוביא עם שאר הכהנים, אלא מסבין אותו הכהנים וחולקין לו כבוד, והסגן ממצעו בינו לבין העם... ובית יהיה לו מוכן במקדש והוא הנקרא לשכת כ"ג, ותפארתו וכבודו שיהיה יושב במקדש כל היום, ולא יצא אלא לביתו בלבד בלילה או שעה או שתיים ביום, ויהיה ביתו בירושלים ואינו זז משם.

The kohen gadol is obligated to conduct himself with dignity. He may not be frivolous with the nation... He may not attend a place of celebration or a public feast, even for a mitzvah. He may go to a house of mourning, but he does not mix among the other kohanim; instead, the kohanim surround him and show him respect, and his deputy stands between him and the nation... A domicile was prepared for him in the Temple, and it was called 'the room of the kohen gadol'. His splendour and honour was in dwelling in the Temple all day, leaving only to go home at night or for an hour or two during the day. His home was in Jerusalem, and he never left there.

9. Midrash, Avot d'Rabbi Natan 12

ר"מ אומר מה ת"ל ורבים השיב מעון? כשהיה אהרן מהלך בדרך פגע [לו באדם רע או] באדם רשע ונתן לו שלום. למחר בקש אותו האיש לעבור עבירה אמר אוי לי איך אשא עיני אחר כך ואראה את אהרן בושתי הימנו שנתן לי שלום. ונמצא אותו האיש מונע עצמו מן העבירה. וכן שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה. הלך אהרן וישב לו אצל אחד מהם ואמר לו בני ראה חברך מהו אומר מטרף את לבו וקורע את בגדיו

אומר אוי לי היאך אשא את עיני ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו והולך אהרן ויושב לו אצל האחר וא"ל בני ראה חברך מהו אומר מטרף את לבו וקורע את בגדיו ואומר אוי לי היאך אשא את עיני ואראה את חברי בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מלבו. וכשנפגשו זה בזה גפפו ונשקו זה לזה.

Rabbi Meir said: What is the meaning of, "And he brought many back from sin?"

When Aharon travelled and encountered a wicked person, he greeted him. The next day, when the man wished to sin, he said, "Woe is me! How will I lift my eyes after this and see Aharon? I am embarrassed before him, for he greeted me." And so that man would keep himself from sinning.

And so if two people fought with each other, Aharon went and sat with one of them and said: My son, see what your friend is saying! He strikes his heart and tears his clothes and says, "Woe is me, how will I lift my eyes and see my friend? I am embarrassed before him, for I sinned against him." Aharon would sit with him until he had removed the anger from his heart, and then Aharon would go sit with the other...

10. Talmud, Sanhedrin 52b

"ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם (דברים יז:ט) - בזמן שיש כהן יש משפט בזמן שאין כהן אין משפט.

It is written, "And you shall come to the kohanim, the levites, and the judge who will be there at that time." When there is a kohen [serving], there is judgment. When there is no kohen there is no judgment.

11. Talmud, Zevachim 88b

חושן מכפר על הדינין שנא' "ועשית חושן משפט."

The choshen atones for law, as it says, "And you shall make a choshen of *mishpat*."

12. Rabbi Moshe Isserless, Torat haOlah 2:40

ולכן אמרו שחשן המשפט היה מכפר על המשפט, ר"ל המתבונן בחושן, יתקן עצמו מאד בדבר המשפט, כדי שלא לחטא בדבר המשפט, או לשוב מחטאתו במשפט, וזה כי החוטא ברבר המשפט, הוא לאחד מארבע סיבות אשר התורה הזהירה עליהם במשנה תורה. והנה החושן מזהיר על ארבעתן, נגד שאמרה תורה (דברים א) "לא תכירו פנים במשפט", שהוא סבה חזקה להטות בדין, היו בחושן כל השבטים, קטון וגדול שם הוא, לפי סדר הולדתן, בלא הכרת פנים. וכנגד מה שאמר (שם) "כקטן כגדול תשמעון", שהכוונה בו שיהא עליך דין של פרוטה כדין של מאה מנה, היו בחושן האבנים הטובות, שמקצתם היו טובות מאד, ומקצתם רעים, וכולן הוקבעו בשוה. וכנגד שאמרה התורה (שם) "לא חגורו מפני איש", היו בחושן אורים ותומים, והוא השם המפורש, רצה לומר כי המשפט לאלקים ולא תגורו מפני איש. וכנגד מה שנאמר (שם) "והיה הדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי וגו'", שהסבה היותר עצומה אל החטא בדין, הוא בלתי ידיעת המשפט, על כן היו האורים והתומים מורים ומאירין בתשובותיהם לכל שואל, בלי ספק שיסופק בהן.

13. Bamidbar 27:21

וְלִפְנֵי אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן יִעֲמֹד וְשָׁאֵל לֹא בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי ד' עַל פִּי [של אלעזר] יִצְאוּ וְעַל פִּי יָבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ וְכָל הָעֵדָה:

14. Talmud, Yoma 73b

למה נקרא שמן "אורים ותומים"? אורים שמאירין את דבריהן, תומים שמשלימין את דבריהן... כיצד נעשית? רבי יוחנן אומר בולטות, ריש לקיש אומר מצטרפות. והא לא כתיב בהו צד"! אמר רב שמואל בר יצחק "אברהם יצחק ויעקב" כתיב שם. והא לא כתיב טי"! אמר רב אחא בר יעקב "שבטי ישורון" כתיב שם.

Why are they called *urim v'tummim*? *Urim* [lights] for they illuminate their words. *Tummim* [whole] for they make their words whole [fulfill them]... How was it done? Rabbi Yochanan said the stones protruded; Reish Lakish said the stones joined with each other. But there is no צ! Rav Shemuel bar Yitzchak said: It also had יעקב ויצחק written there. But there is no ט! Rav Acha bar Yaakov said: It also had שבטי ישורון written there.

15. Rambam, Commentary to Mishnah Sotah 9:12

"ושמיר" - בעל חי שחוקק באבן, ובו נחרטו אורים ותומים, והיה מצוי באותם הזמנים.

"And the *shamir*" - a living thing which engraved stone, with which the *urim v'tummim* were engraved. It was common in those times.

16. Ramban, Commentary to Shemot 28:30

סבר רבי אברהם להתחכם בענין האורים והתומים, ואמר (בפסוק ו) כי הם מעשה אומן כסף וזהב, והאריך בענינם כי חשב שהם על הצורות שיעשו בעלי הכוכבים לדעת מחשבת השואל. ולא אמר כלום. אבל הם כדברי רש"י, כתב שם המפורש נתון בין כפלי החשן, ולכך הוצרך להיות כפול. והראיה, כי לא נזכרו אורים ותומים כלל במעשה האומנים, ולא הזכירם להם בצואה ולא במעשה כלל.

Rabbi Avraham thought to be wise regarding the *urim v'tummim*, saying (on 28:6) that they are artistry of silver and gold. He went on at length, thinking they are like the forms made by astrologers to know the mind of one who asks a question. He said nothing. They are as Rashi said: the text of the *Shem haMeforash* placed in the folds of the choshen; that is why the choshen had two layers. There is proof: The *urim v'tummim* were not mentioned at all in the deeds of the artisans, and no command or deed was mentioned for them, at all.

17. Malachi 2:5-7

בריתי היתה אתו הסתים והשלוש ואתם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלה אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ד' צבקות הוא:

18. Ibn Ezra to Malachi 2:5

כרתי ברית עמו כי בעבור שהו' מקריב קרבני יהי' לישראל החיים והשלום.

I made a covenant with him, that he would bring My korbanot and so Israel would receive life and peace.

One more idea

19. Yechezkel 28:13 (with JPS translation)

בעדן גן אלקים היית כל אבן יקרה מסכתה, אדם פטודה ונהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפד וברקת ונהב מלאכת תפיד ונקביד בך ביום הבראה כוננו:

You were in Eden, the garden of Gd; Every precious stone was your adornment: Carnelian, chrysolite, and amethyst; Beryl, lapis lazuli, and jasper; Sapphire, turquoise, and emerald; And gold beautifully wrought for you, Mined for you, prepared the day you were created.

20. Bereishit 2:10-14

ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד ונהיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הנהב: ונהב הארץ שהוא טוב שם הבדלח ואבן השם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ פוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: